

folkningen har faaet Øjnene op for, at disse Skattelove vistnok vilde berede den en Skuffelse, og den vil være glad ved at se, at det Parti paa Rigsdagen, i hvis Hænder den alligevel ser sin Sag tryggest, nu, da Landstinget har henlagt de gamle Forslag, tager Sagen op til selvstændigt Arbejde. — Medens nu dette efter min Anskuelse er Tilfældet ude i Befolkningen, er der ogsaa her inde paa Rigsdagen, her i dette Ting noget, som det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds ikke har haft fuldstændigt Øje for eller i alle Tilfælde ikke har tilkendegivet Blik for. Det er nemlig den Maade, hvorpaa Folketingets Flertal selv har været stillet til disse Skattelove. Naar de ere blevne førte igennem med stor Endrægtighed her i dette Ting, har det været Følgerne, hvoraf? Deraf, at Folketingets Flertal i trofast Sammenhold har søgt at faa det, som der kunde haabes at opnaas, usæst, at der i hele Partiet — og hos mange meget stærkt — var Øje for de store Mangler ved disse Skattelove. Se, det er Sagen, det er ikke Skattelovenes Fortræffelighed i og for sig, som har bragt Folketingets Flertal til at slutte sig sammen om dem, det er i Virkeligheden Partiets Beskedenhed, det er det Maadehold i Fordringerne tilligemed Trofasthed i indbyrdes Sammenhold (Afbrydelse) — jo, det kan jeg tale med om, det forsikrer jeg. Naar den ærede sidste Taler saa advarede os i den Henseende, at hvis Folketinget gennem en Kommission tager Sagen op til eget Arbejde, risikerer man, at den fremtidige Regering — en Højreregering antager han — vil lade denne Sag hvile, tillader jeg mig at sige: Dette er ingen Risiko, thi en fremtidig Regering har i den Henseende intet Valg, den vil faa Lovforslag foreliggende paa Tingets Bord, som den vil være nødt til at give sin Medvirkning. Denne Medvirkning kan den give mere formelt eller mere reelt. Jo mindre reelt den giver den, desto mere Skade for den selv, men Lovforslagene ville sikkert komme til at foreligge, og Regeringens Medvirkning dertil vil blive nødvendig. Og hvad det angaar, at man maaske kommer til at undvære en fremtidig Højreregerings Initiativ til Skattelovene, ja, da beder jeg Dem være overbevist om, at baade vi og det Folk, vi repræsenterer, ikke ville føle nogen Misfornøjelse derover.

Saa sagde det ærede Medlem for Odense ganske rigtig, at ingen Lov og allerminst en Lov af den Betydning, som her er Tale om, vil kunne gennemføres af

Folketinget alene. Nej sikkerlig, det kan den ikke, det kan heller ikke en mindre Lov, men det er heller ikke vor Tanke. Nej, Tanken er jo alene den, at vi kunne tilvejebringe Forslag, som vi søge at give et saadant Indhold, at de i Virkeligheden ere Udtryk for, hvad vi mene, der tjener Folket. Det kunne vi gøre, og dermed ere vi ogsaa paa dette Standpunkt tilfredse (Afbrydelse), for Tiden tilfredse, efter nu i 30 Aar ikke at have haft den Lykke at se dette Ting repræsenteret ved en eneste Mand i Regeringen, og siden man siger Tinget, at der heller ikke skal være videre Udsigt dertil i den nærmeste Tid. Under disse Forhold er det naturligt, at vi udarbejde de Forslag, som vi ville se gennemførte; det kan ikke hjælpe, at vi faa daarligere Forslag af Medarbejdere, der ikke ere vore Meningsfæller. Forslag, som vi ønske dem, kunne vi tilvejebringe, og dermed tro vi at gøre et Fremskridt. Hvernår det saa lykkes at gennemføre dem, ja, det vil komme an paa Tidernes Gunst eller Ugunst, og om Fremtiden ville vi i Øjeblikket ikke tale.

Sandbæk: Det var et Par Bemærkninger af det ærede Medlem for Odense (Scavenius) og det ærede Medlem for Møen (Bojsen) samt et Par Punkter i Forslaget, som har kaldt mig frem. De to ærede Medlemmer betvivlede Betimeligheden af Nedsættelsen af en parlamentarisk Kommission, men der er jo i Forslaget to—tre Ord, som jeg finder tilstrækkelige til at begrunde en Kommissions Nedsættelse. Der staar nemlig, at Kommissionen skal befatte sig med en Indkomst- og Formueskat til Staten og en Lettelse af Kommunernes Byrder. Jeg har i Vinter befattet mig ikke saa ganske lidt med at faa en Oversigt over Kommunernes Byrder, og jo mere jeg har arbejdet i det, jo mere Grund har jeg fundet til at drage denne Sag frem, og jeg har fundet Lejligheden til det passende her i Dag. Tage vi Statistisk Aarbog for 1897, finde vi, at der til Fattigvæsenet her i Landet er udgivet 4,151,500 Kr., til Alderdomsunderstøttelsen er udgivet 1,284,413 Kr., til Skolevæsenet 4,196,259 Kr., til Vevjvæsenet 1,931,986 Kr. Det bliver i alt 11,564,158 Kr. paa de 4 Poster. Det er ikke saa ganske smaa Beløb, her er Tale om, og nu vide ærede Medlemmer jo nok, at Kommunernes Byrder falde ikke saa ganske ligeligt i de forskellige Kommuner, der kan være større Byrder i den ene Kommune end i den anden til det ene eller andet af disse For-